SPORTIVII ROMÎNI LA CAMPIONATELE MONDIALE

Faima sportivilor romîni a devenit tot mai mare în ultimii ani, cînd mişcarea noastră de cultură fizică şi sport, îndrumată şi ajutată de partid şi guvern, a înregistrat succese însemnate. Nume ca Ion Söter, Elena Leuştean, Iolanda Balaş, Mircea Anastasescu, Mircea Dobrescu, Iosif Sîrbu, H. Herşcovici, Ion Opriş, dar mai ales cel al Angelicăi Rozeanu sînt cunoscute în lumea întreagă, fiindcă ele figurează în dreptul unor performanţe de valoare mondială.

Excelentele condiţii de pregătire create sportivilor fruntaşi, ca şi seriozitatea, perseverenţa şi entuziasmul cu care aceştia au înţeles să muncească pentru o mai bună pregătire, au făcut ca mulţi sportivi romîni să atingă un nivel înalt, să fie un exemplu pentru zecile de mii de tineri ai patriei noastre care au îndrăgit sportul.

Datorită măiestriei la care au ajuns, celor mai buni dintre fruntaşii noştri sportivi li s-a oferit posibilitatea de a participa la marile întreceri internaţionale şi la concursurile care consacră pe cei mai buni sportivi ai globului într-o disciplină sportivă: campionatele mondiale.

In anul 1954, participarea sportivilor noştri la diferite campionate mondiale a fost deosebit de activă şi se poate afirma că ea a fost încununată de succes. De pildă, maestra emerită a sportului Angelica Rozeanu a cucerit pentru a cincea oară consecutiv titlul de campioană mondială la tenis de masă, Elena Leuştean şi echipa noastră feminină au fost adevărate revelaţii ale campionatelor mondiale de gimnastică de la Roma, Mircea Anastasescu a realizat frumoasa performanţă de a se clasa pe locul III la campionatele mondiale de caiac, echipa de pentatlon modern — deşi participa pentru prima oară la o competiţie internaţională — a avut o comportare mai mult decît meritorie la campionatele mondiale de la Budapesta.

Asemenea performanţe fac cinste sportului nostru şi sînt o dovadă că succesele noastre nu se vor opri aici, că, participînd din ce în ce mai bine pregătiţi, sportivii noştri vor reuşi noi performanţe de valoare, vor face ca steagul patriei iubite să fluture de tot mai multe ori pe catargul marilor stadioane ale lumii.

În întrecere cu cei mai buni caiacişti

1954 a fost pentru canotajul nostru un an de însemnate succese, un an de puternică afirmare pe plan internaţional. Mulţumită temeinicei pregătiri de care s-au bucurat sportivii noştri schifişti şi caiacişti, noi am concurat cu succes la toate competiţiile de peste hotare la care ne-am prezentat.

Mie personal, anul care se încheie mi-a dat satisfacţia de a fi

adus patriei un valoros loc trei într-un campionat mondial. E vorba de campionatul mondial de caiac-canoe, desfăşurat în iulie la Maçon, în Franţa. Ziarele noastre au scris la timp despre această competiţie la care a luat parte şi un lot de sportivi romîni. Eu am concurat la proba de caiac simplu viteză. La această probă au luat parte 31 de concurenţi, reprezentînd 24 de ţări. Intrecerea a fost foarte îndîrjită. Se aliniau la start cei mai renumiţi caiacişti din lume! Deşi cunoşteam valoarea lor, deşi concuram pentru prima dată într-o competiţie de asemenea amploare, dorinţa de a aduce un succes culorilor patriei m-a animat atît de puternic, încît am învins orice timiditate şi emoţie, am concurat cu dîrzenie în calificări, în semifinale şi finală şi la capătul unor mari eforturi — am cucerit al treilea loc din lume la proba în care sînt specialist. Cu ocazia campionatelor mondiale de la Maçon, am reuşit — în calificări — un timp foarte bun: 2.00.2.!

Eforturile pe care le-am depus în seriile de calificare şi în semifinale m-au făcut să nu mai pot reedita în finală acest timp. Primul loc a fost ocupat de suedezul Frederiksson cu timpul de 1.59.2, iar locul al doilea de germanul Mittenberger cu 2.00.3 (După cum se vede, în calificare eu am realizat un timp mai bun decît acesta). In finală, timpul de 2.01.2 pe care l-am obţinut mi-a asigurat locul al treilea.

In orice caz, acest loc 3 pe care l-am ocupat a fost apreciat de specialiştii străini, prezenţi la campionate, ca o frumoasă performanţă a sportului din Republica Populară Romînă. Am fost fericit cînd am auzit şi am citit în ziare aprecierile laudative la adresa nivelului caiaciştilor din R.P.R. şi s-a născut în mine şi mai puternică dorinţa de a-mi ridica măiestria sportivă, de a-mi perfecţiona tehnica, de a-mi întări rezistenţa, pentru a putea concura cu şi mai mult succes.

Campionatele mondiale din 1954 au însemnat pentru mine nu numai ocazia de a aduce ţării un succes sportiv de seamă, dar şi prilejul de a-mi îmbogăţi experienţa. Cunoştinţele căpătate prin participarea la întrecerile de la Maçon voi căuta să le folosesc din plin în anul ce vine, pentru a-mi desăvîrşi pregătirea, pentru a aduce ţării mele noi succese.

MIRCEA ANASTASESCU
maestru al sportului
şi campion R.P.R.

Cinci campionate mondiale

Au trecut cinci ani de atunci... şi, totuşi, parcă a fost ieri...

De mica sală S.F.I.P.I.A., puţin primitoare, unde nu încăpea decît o masă şi unde o sobă buclucaşă ne afuma deseori, îmi voi aduce aminte cu drag întotdeauna. Aici m-am antrenat împreună cu Sari Szasz şi Luci Slăvescu în lunile premergătoare campionatelor mondiale de la Budapesta din 1950.

Timp de trei luni, mica sală ne-a găzduit zilnic. Alături de noi, Victor Vladone şi Nicu Naumescu se străduiau să ne fie cît mai folositori la antrenamente. Alţi cîţiva jucători, Gari Garabedian, Tudorel Bădin, Gelu Urşiţ, veneau foarte des să ne ajute ca parteneri de joc. Cine ar fi crezut atunci că ne vom întoarce de la Budapesta cu laurii victoriei?

In capitala R. P. Ungare am fost primite cu multă căldură, dar nimeni nu se aştepta ca noi să fim acelea care vor obţine cel mai mare succes. Chiar în prima zi a competiţiei am întîlnit într-o partidă hotărîtoare, în proba pe echipe, reprezentativa Angliei, deţinătoare în mai multe rînduri a titlului suprem. După patru partide scorul era de 2—2. In meciul următor, cel decisiv, dintre campioana Angliei, Vera Dace şi Sari Szasz, după ce ultima minge fusese jucată, consfinţind victoria coechipierei mele şi totodată a echipei R.P.R., o bucurie nemărginită a cuprins mica noastră delegaţie. Dar, şirul emoţiilor nu se sfîrşise încă, pentru că mai aveam de susţinut meciuri grele cu echipele Scoţiei, Ţării Galilor şi apoi, în finală, cu reprezentativa maghiară, din care făcea parte şi Gizi Farkaş, de trei ori campioană mondială.

Pregătirea perseverentă şi dorinţa noastră fierbinte de a învinge, de a reprezenta cît mai demn culorile ţării, ne-au ajutat să obţinem şi victoria finală. Cu această ocazie eu am învins-o pentru prima oară pe Gizi Farkaş.

Dar, cucerirea titlului mondial pe echipe nu a fost singura mea bucurie. Am cîştigat şi titlul individual şi astfel mi-am împlinit unul din visurile copilăriei mele. Vestea succeselor noastre a avut

un mare răsunet. Zeci de telegrame ne-au adus felicitări din ţară, iar la întoarcere eram întîmpinate în fiecare gară cu un entuziasm care ne emoţiona.

Au urmat apoi alte numeroase zile de pregătire pentru viitoarele campionate mondiale. Antrenamentele se făceau în condiţii mult mai bune, într-o sală spaţioasă şi pe mai multe mese.

Succesele ne-au însoţit şi la Viena. In 1951 am cucerit acolo titlurile de campioană mondială pe echipe, la simplu femei şi la dublu mixt, unde eu am jucat alături de cehoslovacul Vana.

Un an mai tîrziu am călătorit mii de kilometri pentru a apăra la Bombay titlurile cucerite la Viena şi Budapesta. Din nou am ieşit victorioasă la simplu femei şi dublu mixt. Echipa noastră s-a clasat pe locul al doilea.

Bucureşti 1953. Capitala iubită a patriei mele găzduia a XX-a ediţie a campionatelor mondiale. Dacă tocmai acasă voi pierde? A fost o întrebare care m-a obsedat un an întreg. De aceea cred că am şi jucat mai emoţionată decît de obicei. Nu am reuşit să fac un joc spectaculos, în schimb am izbutit să cîştig în toate probele la care am participat.

Dar bucuria aceasta îşi avea şi partea sa dificilă. Patru titluri cîştigate acum însemnau patru titluri de apărat la campionatele mondiale viitoare.

Şi, într-adevăr, cel mai greu campionat mondial la care am luat parte a fost cel din 1954, de la Londra. Cel mai mare număr de participanţi şi cea mai ridicată valoare tehnică. Primele zile ale campionatelor... prima înfrîngere într-un campionat mondial, de cînd deţineam titlul suprem. Pierdusem în proba pe echipe la maghiara Eva Koczian. Apoi, a venit eliminarea din primul tur la proba de dublu mixt, unde jucam alături de Sido. Eram oarecum dezorientată şi aşteptam cu înfrigurare jocurile de simplu femei. A fost pentru mine cel mai dificil campionat mondial, cu toate că am cîştigat pentru a cincea oară consecutiv titlul de campioană mondială. Fiecare partidă era ca şi o finală de campionat, trebuind să-mi întrebuinţez la maximum toate resursele fizice şi nervoase. Am avut nevoie de o mare putere de luptă, de concentrare, de stăpînire de sine. Toate acestea le-am găsit în dorinţa mea arzătoare de a aduce patriei noi succese, noi performanţe internaţionale de răsunet. Dar, succesele acestea au fost posibile pentru că am simţit neîncetat sprijinul, ajutorul regimului nostru democrat popular, care ne-a pus la dispoziţie condiţiile necesare de pregătire.

ANGELICA ROZEANU
maestră emerită a sportului,
campioană mondială

PRIMUL SUCCES!

Aceeaşi bucurie pe care am simţit-o atunci cînd am fost chemat să fac parte din echipa Republicii Populare Romîne care participa pentru prima dată la campionatele mondiale de pentatlon modern, o simt ori de cîte ori am ocazia să vorbesc despre acest important eveniment în viaţa mea.

Cu cît se apropiau zilele concursului, cu atît creştea grija faţă de felul cum mă voi comporta şi cum voi contribui la succesul echipei noastre în această grea întrecere. Dealtfel, toţi cei care ne-am deplasat la Budapesta cu lotul de pentatlon modern eram pătrunşi de dorinţa ca, printr-o comportare cît mai bună, să dovedim că în tînăra noastră Republică Populară, noua disciplină sportivă, pentatlonul modern, are mari perspective de progres.

In ajunul întrecerilor, toţi componenţii echipei eram puţin intimidaţi de faptul că participam la primul nostru concurs internaţional, unde trebuia să-i înfruntăm pe cei mai cunoscuţi pentatlonişti ai lumii. Dar, dorinţa noastră de afirmare, ca şi pregătirea noastră, pentru care nici noi şi nici colectivul de antrenori nu am precupeţit nici un efort, ne-au dat încredere în forţele proprii, ne-au făcut să trecem cu destulă uşurinţă peste momentul „critic" de la începutul concursului şi ne-au mobilizat forţele în vederea unei cît mai bune comportări.

La Budapesta, fiecare dintre noi

am avut foarte mult de învăţat. Dealtfel, printre obiectivele noastre la acest concurs era şi această importantă sarcină. Dar, dorinţa noastră de a învăţa cît mai mult şi cît mai bine nu ne-a împiedicat să luptăm cu hotărîre împotriva tuturor adversarilor, indiferent de renumele de care se bucurau. Şi, în ciuda lipsei noastre de experienţă faţă de ceilalţi concurenţi, am luptat din toate puterile, reuşind să-i întrecem pe mulţi.

A fost o răsplată şi o încununare firească a năzuinţelor noastre de afirmare momentul în care s-a anunţat clasificarea echipei Republicii Populare Romîne pe locul 8, înaintea echipelor R. Cehoslovace şi Franţei, care mai participaseră la alte multe concursuri internaţionale de pentatlon. A fost primul nostru succes pe tărîm mondial, a cărui frumoasă amintire nu o vom putea uita curînd.

Atît eu cît şi ceilalţi tovarăşi de echipă ne-am bucurat de acest succes, care a făcut ca ţara noastră să fie cunoscută pe plan internaţional şi în această frumoasă ramură de sport şi care a dovedit că metodele noastre de pregătire şi, în general, activitatea de pentatlon de la noi, se găsesc pe drumul cel bun, pe drumul progresului. Dar, totodată, prin participarea noastră la acest campionat mondial, am simţit că sîntem capabili de un rezultat superior, dacă vom fi mai hotărîţi în momentele grele ale întrecerilor, şi dacă echipa ţării noastre îşi va trage forţa şi vigoarea dintr-o masă largă de tineri pentatlonişti.

VICTOR TEODORESCU
component al echipei R.P.R.
de pentatlon modern la
campionatele mondiale din
anul 1954

La Roma, alături de cei mai buni gimnaşti ai lumii

Am plecat la Roma — oraşul care a găzduit cea de a XIII-a ediţie a Campionatelor mondiale de gimnastică — nouă gimnaste şi trei gimnaşti, toţi deopotrivă de dornici să reprezentăm cu cinste culorile patriei în această mare competiţie. Am decolat de pe aeroportul Băneasa în lumina palidă a zorilor şi am ajuns la Roma odată cu amurgul.

...Aşteptăm începutul întrecerii, calmi ca nişte elevi care şi-au învăţat bine lecţia. Aşa şi este. Avem în urma noastră luni întregi de antrenament. Şi, iată-ne, în sfîrşit, în plin concurs alături de puternica echipă a Uniunii Sovietice, alături de gimnastele maghiare, cehoslovace, suedeze şi altele! Lucrăm în condiţii grele, la o temperatură de aproape 40 de grade. Marele stadion olimpic dogoreşte ca o vatră bine încinsă. Venite din climatul nordic, suedezele suportă greu această temperatură. Din fericire, noi avem la activ o serie de antrenamente în aer liber, în plin soare, aşa că ducem cu succes lupta împotriva caniculei. Se dovedea cu acest prilej justeţea principiului că este necesar să te obişnuieşti din timpul antrenamentelor cu condiţiile specifice în care se va desfăşura concursul.

Publicul este cucerit, curînd de înalta măestrie a gimnastelor sovietice. Spectatori şi ziarişti văd în ele pe campioanele lumii. Iar dintre ele, acea care lasă impresia cea mai puternică este Galina Rudko. Ea avea să termine, după cum se ştie, pe primul loc, cucerind titlul de campioană a lumii. Pentru locurile următoare, în clasamentul probei feminine lupta este mai echilibrată. Totuşi, impresia celor mai mulţi este că echipa R.P. Ungare va ocupa locul II, iar echipa R. Cehoslovace se va clasa pe locul III (aceasta s-a şi confirmat în cele din urmă). Cine va ocupa, însă, locul IV? Echipa R.P. Polone, a R.P. Bulgaria sau echipa noastră? Noi terminăm exerciţiile impuse pe locul VI. Dar ţintim mai sus, iar voinţa ne înaripează. Lucrăm bine exerciţiile liber alese şi, cu toate că avem emoţii la ansamblu, în clasamentul final vedem pe locul IV numele ţării noastre. Spectatorii ne aplaudă: „Bravo, Rumania!" Sîntem nespus de bucuroase. Am adus patriei un rezultat sportiv de valoare.

Dar felicitări au meritat şi gimnaştii. Mai ales Orendi şi Kerekeş. In concurs cu Ciukarin, Muratov, Azarian, Bantz, Stalder şi alţi fruntaşi ai acestui sport, Orendi şi Kerekeş au obţinut în jurul a 104 puncte, ceea ce reprezintă rezultate merituoase.

ELENA LEUŞTEAN
maestră a sportului,
clasată pe locul V în
campionatele mondiale de la Roma